

Parochie 1
 In de pen 6
 Kerk 8
 Klapstoel 9
 Buitenland 10
 Opvoeding 11
 Varia 13
 Dossier 14
 Mensen 16
 Het verlangen 18
 Film 19
 Op·tocht 20
 Bisdom 22

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerknet.be

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofredacteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Gordts

Redacteurs

Erik De Smet, Tom Heylen,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk

Tinne Van Litsenborg

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30
 fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 tel. 03 210 08 11
 fax 03 210 08 36

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Vasten is ook samenleven met de vreemdeling

„ In een gemeenschappelijke brief vragen drie Franse kerkleiders, onder wie kardinaal André-Armand Vingt-Trois, de aartsbisschop van Parijs, hun landgenoten om hun vooroordelen tegenover buitenlanders te overwinnen. Ze sporen hen ook aan om tijdens de vasten organisaties die ijveren voor de rechten van vreemdelingen, te steunen.

De oproep is een initiatief van de Raad van Christelijke Kerken van Frankrijk en krijgt de steun van tal van christelijke organisaties. „Gelovigen hebben de plicht zich te informeren over het migratievraagstuk,” schrijven de kerkleiders. „Ze moeten solidair zijn door de migratie bij plaatselijke politici ter sprake te brengen en door zich in te zetten voor een gastvrij Frankrijk.”

Voor de kerkleiders is de vasten voor de gelovigen een geschikte periode om de blik te verruimen. Dat kan volgens hen door het onrecht niet te aanvaarden en door te delen met al wie lijdt. Er komt ook een nationale studiedag, op 11 maart in Parijs, waarop de Franse Kerken zich uitdrukkelijk buigen over de migratie.

De oproep sluit aan bij wat de paus daarover schreef in zijn jongste encycliek, *Caritas in veritate*. Daarin noemt Benedictus XVI de wereldwijde migratie een schokkende gebeurtenis en een grensverleggend sociaal verschijnsel. Hij wijst erop dat elke migrant een mens is met onvervreembare fundamentele rechten die iedereen moet eerbiedigen.

„Nooit eerder was de welvaart in de wereld zo ongelijk verdeeld als na de Koude Oorlog. En nooit eerder is, dankzij de massamedia, die ongelijkheid zo zichtbaar geweest”, noteerde de Amerikaan Robert D. Kaplan treffend in zijn boek *Reis naar de einden der aarde*. Het is dan ook niet verwonderlijk dat, zolang een deel van de wereld het slecht heeft

en een ander deel goed, de pechvogels er alles voor over hebben om naar het betere hier te komen. Voor hen is leven in de illegaliteit hier nog altijd beter dan terugkeren.

De voorbije decennia leidde de stroom vluchtelingen in Europa her en der tot haatgevoelens en een opflakking van nationalistische tendensen. De Kerk heeft daar steevast tegen gereageerd. De boodschap is duidelijk: wie vreemdelingen en asielzoekers aanvalt en vernedert, handelt tegen het evangelie. De Kerk staat aan de kant van de zwakken en verdrukten, niet aan de kant van de onderdrukkers.

Niet ten onrechte brengen de Franse kerkleiders de migratie ter sprake in de vasten. Dat is voor de christen een periode van inkeer en bezinning, een tijd waarin hij zich leegmaakt voor God en hoopvol uitziet naar de vervulling van Pasen. Maar hoe kunnen we dat waarmaken, als we niet solidair zijn met de lijdende medemens in onze buurt? Wat zijn onze verstervingen waard, als het ons in ons dagelijkse leven ontbreekt aan zorgende liefde – de liefde waarmee de barmhartige Samaritaan het slachtoffer van de rovers verzorgde?

Wie vasten zegt, denkt vaak enkel aan lichamelijke verstervingen. De geschiedenis leert dat sommige woestijnvaders daarbij niet terugschrokken voor de meest ascetische hoogstandjes. Maar wordt ook ons geen schijnbaar bovenmenselijke eis gesteld, als ons wordt gevraagd de vreemdeling als onze naaste te beschouwen, als iemand die we onvoorwaardelijk hulp moeten bieden? Jezus maakte er alvast een voorwaarde van om in het Rijk der Hemelen binnen te treden: „Want Ik had honger en jullie hebben Mij te eten gegeven, Ik had dorst en jullie hebben Mij te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en jullie hebben Mij opgenomen.” (Matteüs 25, 35)“

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of redactie.kerkenleven@kerknet.be

Conserveren of renoveren?

KERK & leven, 27 JANUARI 2010

In het evangelie worden vissers uitgedaagd het avontuur te wagen. Niet de vertrouwde oever is de plek, maar het diepe water. In crisistijd is de verleiding groot angstvallig te beschermen wat men in gevaar waant. Behouden en bewaken is precies het tegenovergestelde van opstaan en verrijzen. Jezus' voorbeeld is er een van risico, zich wagen, nieuwe horizonten zien, met telkens niet de strikte wet voor ogen, maar een hart vol liefde en mededogen.

Onze Kerk heeft dringend behoefte aan inhoud, niet aan vormen. Heel wat geëngageerde christenen zijn teleurgesteld en hebben soms doodgemoedereerd afgehaakt. Want waar is de geloofwaardigheid van onze Kerk? Wat een uitstalling van praal-zucht en eigenwijsheid daar in Rome...

Massa's mensen spreken hun voorkeur uit voor een bepaald soort herder, en Rome kiest iemand die de meerderheid niet wil. Een paus is toch geen god die alles beter weet? Zoveel schitterende theologen werden door deze paus in zijn vorige functie om hun bevrijdend woord gestraft, verdacht gemaakt, geschorst. Welke archaische taal spreekt deze Kerk en waar blijft het hertalen van haar inhoud? Kortom, hoe wil de Kerk bij de mensen van deze tijd aanwezig en werkzaam zijn?

„Als de Kerk niet dient, dient zij tot niets”, schreef Jacques Gaillet, de gewezen Franse bisschop van Evreux. Is het nu weer jaren

wachten op een nieuw en dringend *aggiornamento* dat onze Kerk een tweede adem en inhoud kan geven?

Denijs VAN KILLEGEM, via e-mail

Katholieke scholen

KERK & leven, 10 FEBRUARI 2010

Ik las de mening van Mieke Van Hecke, de directeur-generaal van het vsko, waarin zij zegt dat het van weinig respect zou getuigen „echt catechese te geven” in een klas met een meerderheid islamitische kinderen. Hoe lost zij dat dan op? Wat met de andere kinderen? Wat met de waarachtigheid ten opzichte van die andere kinderen? Is het verkondigen van de Blijde Boodschap als waarheid in een katholieke school dan synoniem van het vertonen van een ‘gebrek aan respect’? En wat moeten onze missionarissen daarvan denken? Tenzij wij niet meer geloven dat wij het ware geloof bezitten... Ik wens die verwarring niet voor mijn kleinkinderen. Jammer.

Pol T. DESCAMPS, Kortrijk

Niet alles tolereren

KERK & leven, 17 FEBRUARI 2010

Ik wil reageren op de lezersbrief van Kristin Vanschoubroek. Zij vindt dat de Kerk geen ruimte laat voor zwakheid. Het sacrament van de verzoening of

de biecht is echter het duidelijke bewijs voor de goddelijke liefde die ons steeds weer vergiffenis schenkt. Het sacrament van de biecht zou opnieuw meer geïmplementeerd moeten worden. Het maakt de mensen immers bewust van hun fouten en dwalingen.

De Kerk moet zich niet aanpassen aan de mensen, maar de mensen aan de geboden van de Kerk, die de geboden van God zijn. Abortus, euthanasie en homoseksualiteit staan lijnrecht tegenover de Tien Geboden en wat in de Bijbel wordt geleerd. Een christen moet tolerant zijn, maar dat wil niet zeggen dat alles moet worden toegelaten.

Elisabeth VAN EEKERT, via e-mail

Aartsbisschop Léonard

KERK & leven, 27 JANUARI 2010

Dat veel Vlamingen tegen de benoeming van mgr. Léonard zijn, kan ik begrijpen, want Vlaanderen is van zijn christelijke wortels vervreemd geraakt. Niet alleen door vreemde culturen, maar ook door de slappe houding van de geestelijkheid, die de woorden van de leer van Jezus niet kon of niet durfde te verwoorden.

Het gezag brokkelde af, men ging geloven in zelfontplooiing en in vrijheid. Men kante zich tegen het verplichte priestercelelibaat, en tegen vrijheid voor het leven voor en na de geboorte. God werd gezocht in geld, seks, drugs, enzovoort. Uiteindelijk weet

men niet meer welke kant het uit moet. Dat maar één richting de juiste is, wil men niet meer aanvaarden. Mgr. Léonard, wij danken de Almachtige voor uw komst.

J.W. BEEKE-VERDIJK, Achel

Vraag het aan Theo

KERK & leven, 3 FEBRUARI 2010

Theo, waarom brengt u mij in verwarring? Paulus' woorden zijn overduidelijk, lees 1 Korintiërs 15, de opstanding van de doden. Als nu over Christus wordt gepredikt dat Hij uit de doden is opgewekt, hoe kunnen sommigen onder u dan zeggen dat er geen opstanding van de doden is?

En als er geen opstanding van de doden is, dan is Christus ook niet opgewekt. En als Christus niet is opgewekt, dan is ook onze prediking zonder inhoud en zonder inhoud is dan ook uw geloof... En dan blijken wij valse getuigen van God te zijn.

Wij hebben namelijk van God getuigd dat Hij Christus heeft opgewekt. Die heeft Hij niet opgewekt, als inderdaad de doden niet worden opgewekt. En als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos en verkeert u in zonde. En dan zijn ook degenen die in Christus zijn ontslapen, verloren.

In dat geval zijn wij, die voor dit leven onze hoop op Christus hebben gevestigd, de meest beklaagenswaardige van alle mensen...
Luc BOSSCHEN, Strijpen